

nadace

OKD



Zprávy z neziskových organizací, kterým pomáhá OKD a její nadace při péči o nemocné lidi, seniory, děti i životní prostředí

## Lepší lůžka, vozíčky, televize...

Orlová vybavila díky příspěvku chráněné bydlení, denní stacionář – domovinku a odlehčovací službu

**ORLOVÁ** – Letité nízké postele, z nichž se invalidům či méně pohyblivým špatně vstávalo. Letitá televize s malou obrazovkou, před kterou se mačkali sotva dva diváci. Tak to vypadalo do nedávna v chráněném bydlení a domovince pro seniory a zdravotně postižené v orlovské Lutyni. Pak ovšem městu s hornickou tradicí pomohla Nadace OKD, pro jeho sociální služby uvolnila 200 tisíc korun.

**Příspěvek dostaly sociální služby pečující i o bývalé zaměstnance dolů.**

„Pořídili jsme pět nových moderních lůžek i s matracemi proti proleženinám. Klienti, co si na těch starých válečkách nebyli schopni ani ustlat, jsou teď spokojeni. Ulevilo se rovněž ošetřovatelskému personálu,“ uvedla Marie Mieszczaková šéfka orlovských sociálních služeb. Ty mimo chráněného bydlení a domovinky situované na sídlišti



Vyšší postele si všichni pochvalují.



Seniorky v „domovince“ s novými vozíky pořízenými z nadačního příspěvku.

5. etapa provozují i odlehčovací či pečovatelskou službu.

Chráněné bydlení je pro třináct lidí, aktuálně jsou mezi nimi nejméně tři bývalí havíři. Domovinka, kam denně svázejí seniory, kteří nevládnou být sami doma, má kapacitu o dvě místa větší. A stále má plno. „Instalovali jsme pro klienty denního stacionáře větší televizi, na kterou se jich může dívat více,“ popsala Mieszczaková s tím, že pořídili i invalidní vozíčky pro pohyb po budově či venku.

Odlehčovací služba sídlící ve stejném objektu v Adamusově ulici 1269 dostala jeden vozíček a také lepší postel. Funguje od roku 2007 a pomáhá lidem pečujícím

o své nemohoucí blízké na nějaký čas „vypnout“. „Většinou je to na víkend. Místo nich se stará náš personál. Dříve jsme tu měli vybavení doslova na jedno použití, nyní se to změnilo. Kapacita je zde jedno lůžko,“ upřesnila Mieszczaková.

Orlovský projekt „Zkvalitnění prostředí v sociálních službách“ podpořila NOKD v programu „Pro zdraví“. Jeho cíl byl splněn – zkvalitnění servisu pro seniory či postižené a zlepšení podmínek pro práci ošetřovatelů či pečovatelů. „Náklady na sociální služby jsou vysoké, pro město má ta pomoc velký význam. Bez nadačního bychom náš projekt tak brzy neuskutečnili,“ dodala Mieszczaková. **Radek Lukša**

## Parčík vyhrál v celostátní soutěži

Klimkovicé mají díky obyvatelům a NOKD „Nejlepší úpravu veřejného prostranství v ČR v roce 2009“



Ještě loni to vypadalo na místě budoucího Parčíku takto...



...a nová podoba veřejného prostranství je nejhezčí u nás.

**KLIMKOVICE** – Nejlepší úprava veřejného prostranství v České republice v roce 2009. Takové ocenění získalo hřiště pro děti a odpočinkový areál pro dospělé v Klimkovicích vybudované díky 800 „brigádnických“ hodinám oddělaným místními obyvateli a vybavené díky 350 tisícem korunám od Nadace OKD.

„Uspěli jsme v celorepublikové soutěži,“ radovala se Renáta Návratová, jež je spoluzakladatelkou Rodinného centra Želvička odpovědného za komunitní projekt nazvaný jednoduše Parčík. U jediné panelákové zástavby v asi čtyřtisícovém lázeňském městečku u Ostravy na původně

prázdné ploše zřídili sportoviště, multifunkční hrad, přírodní kamennou i dřevěnou prolézačku, houpačky, lanovou pyramidu. Doplnili to posezením, oplocením i zelení. A vítězství v VI. ročníku soutěže „Pomáháme lidem zlepšovat místo, kde žijí“ organizovaném Nadací VIA bylo jejich! Náleží k tomu i 50tisícová odměna v korunách.

„Tyto peníze použijeme na lanovku pro děti,“ uvedla Návratová s tím, že podobu Parčíku si ostatně navrhli jeho „uživatelé“ sami. Nyní se například ve věci lanovky angažují i žáci jediné klimkovické základní školy. Předtím dělali návrhy a modely

hřiště, prezentovali ho na třídních schůzkách a také motivovali rodiče. Parčík funguje od poslední loňské letní neděle, je nonstop otevřený a bezplatně přístupný. „Návštěvnost je velká. Prostě tam furt někdo je. Využívají ho i hosté z našich sanatorií,“ upřesnila Návratová.

Želvička dostala cenu za nejlepší úpravu veřejného prostranství ke čtvrtým narozeninám. Měla je letos v únoru. Původně rodinné centrum zaměřené na maminky s malými dětmi se během té doby přetvořilo v neziskovku pořádající spoustu společenských či dobročinných akcí. Více na webu na [www.zelvička.info](http://www.zelvička.info). **uzi**

## Konečně má jméno: Pantuška

Návrhů byly desítky, neuspěl Ókáďáček, Hajcmánek ani Uhlík

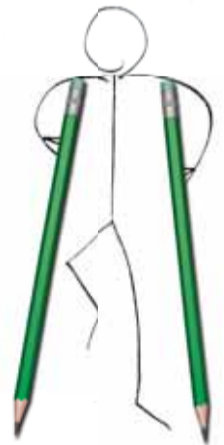
**OSTRAVA** – Máme kolegu, který je s námi v nadaci už od samého začátku, ale bohužel mu zapoměli dát jméno. Říkali jsme mu obyčejně „panáček“ a vy ho znáte hlavně z obrázků, kterými uvádí jednotlivé grantové programy nebo webové stránky.

Bezejmenného panáčka nám ale bylo líto a tak jsme vyhlásili soutěž o jeho jméno. Přišly nám desítky návrhů – tak třeba Helpík, Okdouš, Okáďáček, Hajcmánek, OpravdovýKamarádDruhých, Pomocníček, Fridolín, Štístko, Sluníčko, Roubínek nebo Uhlík.

Nakonec jsme se rozhodli pro jméno Pantuška. Inspiroval nás k němu Petr Kašpárek z Ostravy (poslali jsme mu za to malou nadační pozornost), který navrhl jméno Pan Tuška. To nás velmi zaujalo, ale nechtěli jsme, aby měl

panáček u kamarádů problémy kvůli dvouslovnému jménu.

Milý Pantuško, ať se ti jméno líbí. A ať se líbí i čtenářům a přátelům nadace. Mimochodem – netušíte, kdy má vlastně Pantuška jmeniny? **vs**



## Radili se, jak pomoci sebevrahům

Projekt „Pavučina“ umožňuje duševně nemocným lidem zvládat jejich životní situace

**OSTRAVA** – Jak odradit zoufalého člověka od sebevraždy? Na toto téma se v rámci Nadací OKD opětovně podpořeného projektu „Pavučina – propojování služeb komunitní psychiatrie II“ konal workshop pro terénní a sociální pracovníky pohybující se mezi duševně nemocnými.

„Všichni máme zkušenosti s klientem, jak se říká, na dně. Potřebovali jsme je nějak orámovat a konzultovat s odborným lektorem. Bavili jsme se o teorii, zkoušeli modelové situace, bylo hodně interaktivní a vzdělávací,“ popsala Petra Kubínová z Centra pro rozvoj péče o duševní zdraví Moravskoslezského kraje v Porubě. Tomu přispěla NOKD na „Pavučinu“ nejprve 100 tisíci a pak 178 tisíci korunami. „Peníze jsme investovali do vzdělávání poskytovatelů péče o duševně nemocné a do propojení těchto služeb tak, aby měly pro klienta smysl,“ pokračovala.

A protože mezi duševně chorými nejsou neobvyklé sebevražedé tendence, uspořádali i sezení pro zástupce organizací pracujících

s těmito lidmi. O intervenci u sociálního klienta hovořil Marek Holba z ostravského Krizového centra.

Čtyři „vyučovací hodiny“ s třinácti účastníky workshopu probíral, jak se zachovat v situaci, kdy sociálního pracovníka kontaktuje klient s tím, že už se mu nechce žít. Jak mu pomoci a předat ho dále, třeba psychiatrům v nemocnici.

Centrum sídlící v „Domě duševního zdraví“ v porubské Skautské ulici 1081 funguje od roku 2006. Jeho hlavní aktivity jsou dvě – sociální služby pro psychiatrické pacienty s „Pavučinou“ coby dlouhodobou podporou klientů při zvládání jejich životní situace. „U některých se stále dokola opakují pobyty v léčebnách. A tím ztrácí návyky pro běžný život a nedovedou v něm obstát. Umíme tomu předcházet,“ podotkla Kubínová s tím, že jen „Pavučina“ pomůže asi 63 lidem. Další činností je podpora poskytovatelů zdravotních či sociálních služeb pro duševně choré – občanských sdružení Anima Viva a Mens Sana, Krizového centra Ostrava, Denního stacionáře Domu duševního zdraví, ale i ambulanci konkrétních psychologů nebo psychiatrů. **uzi**



Marek Holba přednášel v rámci „Pavučiny“, jak odradit od sebevraždy.